

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Bankens

DAGNY

TIDNING FÖR
SVENSKA
KVINNORÖRELSEN

UTGIFVEN GENOM FREDRIKA-BREMER-FÖRBUNDET AF FÖRENINGEN DAGNY

N:r 16.

Stockholm den 17 April 1913

6:e årg.

<p>Prenumerationspris: 1/2 år . . kr. 4: 50 1/2 år . . kr. 2: 50 3/4 " . . " 3: 50 1/4 " . . " 1: 25 Lösnummer 10 öre. Prenumeration sker såväl i landsorten som i Stockholm å närmaste postanstalt eller bokhandel.</p>	<p>Redaktion: Klarabergsgatan 48, två tr. Telefoner: Allm. 63 53. Riks- 122 85. Utgifningstid hvarje torsdag.</p>	<p>Redaktör o. ansvarig utgivare: ELLEN KLEMAN. Mottagningstid: kl. 11—12. Sthlm 1913, F. Englunds Boktr.</p>	<p>Expedition och Annonskontor: Klarabergsgatan 48, två tr. Post- och telegrafadress: DAGNY, Stockholm.</p>	<p>Annonspris: 15 öre per mm. Enkel spaltbredd 50 mm. Marginalannons under texten 15 mm:s höjd per gång 10: —. Rabatt: 5 ggr 5 %, 10 ggr 10 %, 20 ggr 20 %, 50 ggr 25 %. Annons bör vara inlämnad senast måndag f. m.</p>
--	--	--	--	--

Kvinnorna och hushållningssällskapen.

Hushållningssällskapen äro minnen från den tid, då en förnyelse och förnyring genomgick hela vår nation. Den gamla hushållningen kände på sig, att tider stundade, då den ej längre skulle vara den enda, och nya näringar kommo med Jonas Alströmer som främste målsman, med nya metoder, ny uppfattning af arbetsintensitet, med uppfordringar att rycka fram nya sociala grupper af människor. Man kunde skönja, att en samverkan måste åvägabringas ej endast mellan de sociala grupperna inom sig utan ock mellan de olika arterna af sociala grupper. Likaså måste de olika bygderna träda i lilligare förbindelse med hvarandra, på samma gång hvar bygd ville vara något för sig.

År 1742 manifesterade sig dessa tankeströmningar i en uppmaning från regeringen till hvarje socken att bilda en sammanslutning af sockenmän för befordran af näringarna. "En eller flera förnuftiga och bepröfvade landthushållare böra genom råd och samtal söka förmå sockenborna att förbättra sina landtbruk" etc. heter det. Hattarnas krigspolitik och sedermera Gustaf III:s revolution gjorde marken alltför hård för den spåda plantan. Endast i Finland, som var mera oberördt af skiftningarna i politiken, ledde den 1797 till bildande och 1798 till sanktionering af "Finska hushållningssällskapet".

De stora förlusterna i början af 1800-talet tvingade

vår nation att öppna ögonen för samma verklighet, som tvingat sig på de flesta andra, nämligen att krut och bly ej voro de enda och ej heller de förnämsta faktorer, som reglera nationernas lif. Först som en farlig och aktad rival, sen som en erkänd storhet trädde det fredliga arbetet fram med förr aldrig anade anspråk, och dess mätare, guldet, skapade en ny tidsålder, den ekonomiska politikens ära.

De oroliga tiderna påverkade militära och administrativa chefer rundt om i landsbygden att tänka sig fram till lösningen af de problem, som hvirflade i tiden, och när förtroendet till konungamakten af Guds nåde fått allvarliga stötar, slog man sina kloka hufvuden ihop och började leta efter möjligheter att reda härfvorna på så sätt. Gottlands, Örebro, Värmlands län bildade hushållningssällskap. Sedan tack vare Jakob Faggot, solskiftet utbytt mot storskiftet, fick landthushållningen fart, och när 1811 Landtbruksakademien bildats och 1812 fått sina stadgar, uppstod en administrativ och intellektuell kraftkälla för den nya rörelsen, och de återstående länen skyndade att bilda liknande nya föreningar.

Men det blef en mager ungdomstid för dem. Icke förr än den moderna industrialismen på 1840-talet trängde på, samlade de krafter igen, upplefde en kort blomstring, förde sedan ett tynande lif, tills 1880-talet kom med bättre villkor.

Hvar står den svenska kvinnan under dessa tider af

verksamhet och af dådlöshet, en verksamhet som är rörande i sina klingande ord och sina ifriga handlingar, en dådlöshet som svider i hjärtat. Jag har letat efter henne men icke funnit spår af hvarken hennes tanke eller hennes hand, men utan tvifvel voro båda med, ehuru intet står skrifvet därom. Hon har varit inbjuden på en och annan fest, föreslagen hedersledamot, men införelset har hon tydligen stått främmande. Peruktidens puderskyar gjorde henne kanske blind och skåltalens frasmakeri, en efterklang från riddartidens lek med kvinnehjärtan, gjorde henne kanske döf för verkligheten och dess kraf. Thörild kallade på henne, med ord som förråda, att han i djupet af sitt hjärta hoppades på henne. Men hon hörde ej hans maningar. Mer hopplös om henne är då Anna Maria Lenngren, ty hennes fina satir är som en aga, som man ej vill göra hård, därför att den agade är oskyldig på grund af sin stora ovetenhet. Jag tror, att hvarken män eller kvinnor hade en tanke på att kvinnan hade något med näringslivets organisation och administration att göra. Hon dekorerade festerna och firades i tal och skrift. I arbetet gick hon som tjänarinna, stum. Där var hon den omyndiga, den egendomslösa, som alltså hvarken hade förstånd om eller intresse för ledningen af den ekonomiska utvecklingen. Man tänkte aldrig på henne som medlem af sällskapen, och därför utestängde man henne ej. Det finns sällskap som skaffade sig stadgar, som icke utestänga kvinnan. De använde termerna *medborgare*, *hvar* och *en person*, men det är icke tanke på kvinnan som förestafvat detta, utan tanke på allmogen. Sällskapen fingo från början en mycket tydlig aristokratisk prägel. Medlemmar voro landshöfdingar, jordrottrar, prostar, högre ämbetsmän, och detta väckte oro. Ett uttryck för behovet att bemöta denna finna vi i ett memorial af d. 17 juni 1802 från Persmässan i Karlstad, då kapten von Rappolt framgår tanken att kalla bönder, så att "den nu mera mycket misstänksamma allmogen kunde öfvertygas därom, att hos oss hvarken smides på nya bojar för den arbetande eller upplagas gamla förrostade fjättrar." Han återtog detta yttrande 14 maj 1805, men det beslöts dock att kalla två "hederliga och för hushållsvett väl kända bönder, högst två från hvarje pastorat."

En typ för dessa allom inbjudande stadgar äro Värmlands läns. De gamla lyda: Sällskapet utgöres af upplysta och redliga Medborgare af alla stånd och från alla Landsorter, som med kunskaper, arbetsdrift och förmögenhet vilja till ofvannämnda ändamål bidra. De nya: Ledamöter i sällskapet utses på därom vid allmän sammankomst af hushållningssgille framställt förslag bland personer, hvilka äro kända för kunskaper i allmänhet eller insikt, nit och erfarenhet i ett eller flera af de ämnen, som utgöra föremål för sällskapets verksamhet.

Örebro läns § 3 säger helt enkelt: Till ledamot af Sällskapet kallas hvar och en, som nitälskar för främjande af sällskapets verksamhet.

Typ för stadgar, som utestänga kvinnorna, äro Skaraborgs läns. Dess § 3 lyder: Till ledamot kan hvarje inom länet boende aktad man, som äger vilja och förmåga att befrämja sällskapets ändamål, föreslås och af sällskapet kallas.

Vid förfrågan hos Växiö läns sällskaps sekreterare om hur detta sällskap ställer sig till frågan om kvinnas medlemskap fingo vi det besked, att förslag till nya stadgar låg inne hos Kungl. Maj:t i och för fastställelse, men att detta var så formuleradt, att det uteslöt kvinnor. Med anledning därpå påkallade jag genom en artikel i Göteborgs Handelstidning af d. 1 april allmänhetens uppmärksamhet för denna fråga, så mycket viktigare för kvinnor att observera, som flera sällskap — minst sex — utesluta dem och som öfverallt till följd af alla hundraårsfödelsedagar, som firas i detta och förra decenniet, revision af stadgarna är starkt på tal. I Dagens Nyheter af 3 april påkallade dr Gulli Petri uppmärksamhet för samma fråga. Egendommeligt nog har det sedan befunnits, att Växiö läns sällskap fått sina stadgar fastställda redan den 7 mars. — Härnösands sällskaps nya förslag bereder kvinnan plats, men det är ännu icke fastställt.

När jag gör mig den frågan: "Hvar står den svenska kvinnan i den närvarande kraftiga utvecklingen och omorganisationen af våra hushållningssällskap?" kan jag ej svara med samma trygghet som i fråga om deras första sekel. Efter mycket att döma ha i allmänhet kvinnans kommunala intressen stannat i primärkommunerna, och endast ett fåtal kvinnor har i sina iakttagelser och erfarenheter kommit till att länet är en kommun och att deras arbete i mångt och mycket kan främjas eller hämmas genom dess förvaltning. Sällskapens halffofficiella prägel gör dem kanske svårare gripbara, och det må erkännas, att det är mycket svårt att se gränserna för dem, emedan de ingripa på så många områden, där stats- eller kommunala myndigheter råda. Ett svagt men intressant försök till afgränsning ger Skaraborgs läns 1819, då det heter: Föremålet för Sällskapet bör vara i allmänhet allt sådant, som inom kretsen af egen local och utom gränserna af Konungens ämbetsmäns samt tillförordnade myndigheters befattning kan antingen genom Sällskapets allmänna eller genom hvarje ledamots enskilda åtgärd verkställas till landthushållningens förbättring genom upplysning, efterdömen, uppmuntran eller belönningar. Dess särskilda bestämmelse är alltså att tända och sprida upplysning, uppmuntra idogheten, stadga erfarenheten, lätta utöfningen och afhjälpa hindren i alla delar af landthushållningen i lä-

net. Dess oafbrutna bemödande bör vara att meddela kunskaper och råd, att frambringa täflan och efterdömen, och må för att ej från dessa viktiga föremål draga ledamöternas uppmärksamhet inga främmande ehuru eljes nyttiga ämnen vid Sällskapetets sammankomster företagas.

På grund af att gränserna varit så flytande, ha sällskapen varit i hög grad beroende af det enskilda initiativet, och det är ganska karaktäristiskt, att deras historici uppkalla deras olika perioder efter deras ordförande. Dessa ha ingen ämbetsplikt att främja kvinnointressen, och kvinnorna ha nog i allmänhet haft svårt att komma sig för med att påkalla deras intresse. De sista tiderna ha medfört en betydande utveckling äfven på detta håll. Formerna ha blifvit mer stadgade, och karaktären af privata företag viker alltmer, ju mer deras verksamhet för länet vidgas. Ju mer de äro verksamma, dess mer visar det sig, att de tanger landstinget, och som bekant har redan framförts ett förslag om sammanslagning af dessa tvenne institutioner. De stå som teori och praktik bredvid hvarandra, och nutidens lösen är ju: teori och praktik till ömsesidig båtnad samverkande.

Denna sällskapets lifligare verksamhet har äfven berört kvinnliga intressen och arbetsområden. Många kvinnor äro äfven verksamma inom dem, men att bedöma i hvad utsträckning är mig i närvarande stund omöjligt. Jag har sedan någon tid hållit på att insamla material för att arbeta ut en öfversikt öfver kvinnans verksamhet inom hushållningssällskapen, men ännu är det icke färdigt att bearbeta. Så mycket vågar jag dock säga, som att ännu i stort sedt hennes blad i deras häfder är oskrifvet. Hon användes i sällskapets tjänst, kallas någon gång till prisdömare, men i dess administrativa och organisatoriska uppgifter har hon ingen del, möjligen med något enstaka undantag. Icke heller har jag medlemsstatistiken färdig, men att döma af hvad här föreligger, är 25 det högsta antal kvinnliga medlemmar, som förekommer i något sällskap, och flertalet sällskap ha icke inkallat kvinnor.

Lika bestämdt vågar jag påstå, att det vore af stor betydelse för vårt nationella arbetslif, om kvinnorna med intresse, sakkunskap och flit ville skriva på det bladet. Känslan af medansvarighet skall ge dem en djupare på samma gång som vidare uppfattning af deras egna och deras bygds arbetsmöjligheter och träna dem för än större uppgifter i kommunens och fosterlandets tjänst.

Jenny Richter-Velander.

En skrifvelse till pensionsförsäkringsförslagets riksdagsutskott.

Fredrika-Bremer-Förbundet, Svenska Kvinnornas Nationalförbund, Sveriges Folkskolläraryrkesförbund, Föreningen G. C. I., Föreningen för Kvinnans Politiska Rösträtt i Stockholm, Föreningen af Kvinnor i Statens tjänst, Hvita Bandet, Kristliga Föreningen af Unga Kvinnor, Kvinnliga Kontorist- och Expeditionsföreningen, Kvinnoklubben, Moderata Kvinnoförbundet, Socialdemokratiska Kvinnokongressens Verkställande Utskott, Socialdemokratiska Kvinnornas Samorganisation, Stockholms lokalafdelning af Sv. Skolköksläraryrkesförbundet, Södra Kristliga Föreningen af Unga Kvinnor, dessa femton kvinnoföreningar, som under januari månad i Stockholm anordnade tvenne stora opinionsmöten mot ålderdomsförsäkringskommitténs förslag till lag om allmän pensionsförsäkring, ha nu, med sina ordförande och sekreterare som undertecknare, med anledning af K. Maj:ts förslag i samma ärende aflåtit följande skrifvelse till det särskilda utskott, som af riksdagen sammansatts för denna frågas behandling.

Till

Riksdagens Särskilda Utskott.

Femton kvinnosammanslutningar, med skilda verksamhetsfält och olika politisk åskådning, tillåta sig att härmed genom undertecknade framföra några anmärkningar och önskemål, som särskildt, ehuru visst ej utslutande, från kvinnornas sida gjorts gällande rörande K. Maj:ts förslag till lag om allmän pensionsförsäkring.

Först och främst vilja vi beteckna som ett missgrip att K. propositionen bibehållit kommitténs förslag att låta hufvudparten af försäkringen utgöra en efter behof utgående försörjning. En sådan lösning af frågan torde icke i stort sedt blifva gagnande för vårt folk.

Vidare vilja vi framhålla, att fortfarande kvarstå särskilda bestämmelser för kvinnorna, hvarigenom dessa tilldelats en sämre ställning inom försäkringen än männen. Visserligen utgår afgiftspensionen i den K. propositionen med samma procent för man och kvinna, men denna förändring har icke åvägabragts genom att lägga principen om full solidaritet mellan alla de försäkrade som grundval för försäkringen. Män skola fortfarande vara solidariska endast med män, kvinnor endast med kvinnor, och således tvenne olika riskklasser bibehållas. Att afgiftspensionerna detta oaktadt satts lika för kvinnor och för män har därför endast kunnat möjliggöras genom ett föreslå ett extra afgiftstillskott af statsmedel till kvinnornas afgifter. Däremot borde enligt vår uppfattning alla de försäkrade, män som kvinnor, — liksom i de tyska och franska invaliditets- och ålderdomsförsäkringslagarna samt i de engelska invaliditets- och sjukförsäkringslagarna — utgöra en enda riskklass och på grund häraf erhålla samma pensioner efter en på försäkringstekniska grunder fastställd procent.

Rörande det af statsmedel utgående tillägget till pensionerna föreslår den K. propositionen i enlighet med kommittéförslaget, att detta pensionstillägg skall sättas till ett lägre belopp för kvinna än för man. Mot detta vilja vi göra gällande, att för en invalid och åldrig kvin-

Fredrika Bremerförbundets stipendiefond. Den af Strängnäs-kretsen i Fredrika-Bremer-Förbundet nybildade stipendiefonden, utgörande 5,080 kr., har i dagarna öfverlämnats till hufvudföreningen. Ökad med denna summa utgör nu de för Södermanland disponibla medlen något öfver 13,000 kr.

na kan existensminimum icke anses lägre än för en invalid och åldrig man. Också har det existensminimum, som i Englands, Nya Zeelands och Australiens åldersförsörjningslagar utgör gränslinjen mellan dem, som icke äro berättigade till pension, och dem, som komma i åtnjutande däraf, fixerats till samma belopp för man och kvinna, och statens bidrag utgår med samma belopp för bägge könen.

Vidare kvarstår i den K. propositionen den orättvisan gent emot den gifta kvinnan, att till grund för hennes försäkring icke lägges viss del af makarnas gemensamma inkomst utan hustrun skall alltid oberoende af makarnas inkomst tillhöra lägsta afgiftsklassen. Såsom åldrig, invalid och meddellös änka kan hon enligt förslaget erhålla en pension af högst kr. 170, då däremot $\frac{1}{3}$ af de försäkrade männen, nämligen de, hvilka tillhöra de tvenne högre inkomstklasserna, kunna uppnå intill resp. kr. 345 och 420 i årlig pension.

Oriktigt torde äfvenledes vara att gifta personer genom stadgandet i K. propositionens § 7 mom. 3 berövas rätt att vid inträdd invaliditet uppbära pensionstilllägg, så länge den andra maken eller maken kan förtjäna dubbelt existensminimum. Sådant stadgande skulle i många fall hårdt drabba en arbetsam man eller hustru, som ensam har en stor familj att försörja.

Dessutom måste framhållas det oegentliga och i moraliskt hänseende förvirrande i att enligt förslaget den gifta kvinnan med minderåriga barn kommer vid inträdande invaliditet i en sämre ställning än den ogifta kvinnan med barn.

Undertecknade våga hemställa, att ofvanstående af oss gjorda anmärkningar måtte af utskottet beaktas och att utskottet måtte föreslå sådana ändringar i Kungl. Maj:ts proposition att i den blifvande pensionsförsäkringslagen full rättvisa vederfares kvinnorna och socialförsäkringens grundtanke, solidariteten, helt och fullt tillämpas.

En ny landvinning.

Förenta staternas rösträttsbanér har fått sin tionde stjärna. Den första motion, som afgjordes vid Lagstiftande Kårens i Alaska sammanträde i år, var meddelandet af politisk rösträtt åt kvinnor, och beslutet var i båda kamrarna enhälligt.

Emedan Alaska ännu är territorium, äger Lagstiftande Kåren rätt att ändra konstitutionen utan att hänskjuta frågan till väljarna.

Vi ha knappast någon aning om den nya rösträttsstatens storlek, och därför meddelas här en del jämförande siffror. Alaska utgör ungefär en sjättedel af hela Förenta Staternas areal eller 590,884 kvadratmil. Det är större än Stor-Britannien, Frankrike, Tyskland, Danmark och Nederländerna tillsammans.

Dess förnämsta inkomstkälla för närvarande är mineralfyndigheterna och laxfiskerierna. Värdet af de mineral, som förekomma (mestadels guld), var år 1910 17,191,688 dollars. Laxfisket gaf 8,500,000 dollars.

Namninsamlingen till kvinnornas opinionsyttring för politisk rösträtt.

Sedan det förberedande arbetet för namninsamlingen, den planerade stora rösträttsdemonstrationen, under en tid i tysthet pågått, har agitationen utåt för saken nu tagit sin början i Stockholm med de i måndags hållna sex offentliga stora agitationsmötena. På samma tid, kl. 8 på aftonen, började dessa möten; på Norr i K. F. U. K:s hörsal, på Kungsholmen i Realläroverket, i Wasastaden i Gustaf Wasa-automatens sal, på Söder Kocksgatan 24 och Ragvaldsgatan 1, samt slutligen i Folkets Hus' B-sal. Talare voro: i K. F. U. K:s hörsal lektor J. Bergman, fru E. Wærn-Bugge och fröken Anna Ljungberg; på Kungsholmen fröknarna C. Francke och G. af Klintberg; i Wasastaden fröken A. Kleman och fru E. Boheman; på Söder fröken Symonds Olin, friherrinnan E. Palmstierna, fru H. Sachs och fröken V. Ulrich; i Folkets Hus doktor G. Steenhoff, fruarna Agda Östlund och Amanda Frösell.

Sång och uppläsningar gäfvö de ståtliga mötena en festlig prägel, och Stockholms stora rösträttsdag kan man anse som en lyckosam början på den massdemonstration, som nu satts i gång och i hvilken alla kvinnor borde deltaga.

Lagstiftning.

Lagstiftande Kåren i Indiana har anslagit 25,000 dollars till förbättrande af svinaveln och afslagit motionen om 5,000 dollars till bättre vård om barnen.

I Louisiana blef villebrådet föremål för skyddslagstiftning år 1857, men först nära ett halft sekel därefter insågs nödvändigheten af att lagstifta om barnarbete.

Under fem år har man i Mississipi använt omkring 162,000 dollars för kulturn af ostronbankar. Men ehuru det i samma stat Mississipi finnes 2,600 fabriker och närmare 51,000 fabriksarbetare, finns ej ett öre anslaget till inspektion af dessa fabriker. I Mississipi existerar en lag om att flickor under 14 år och gossar under 12 icke få arbeta vid fabriker, men det finns ingen, hvars skyldighet det är att tillse, att denna lag efterlevs.

Nykterhetsmotioner af kvinnliga stadsfullmäktige. Den 28 febr. väcktes i Lunds stadsfullmäktige af dess tre kvinnliga ledamöter, af hvilka en tillhör den libera'a, en den moderata och en den socialdemokratiska gruppen inom fullmäktige, motion om försök att i Lund tillämpa de "Brattska linjerna". På stadsfullmäktiges sammanträde den 28 mars tillsattes en kommitté af fem personer för att behandla frågan, bland dessa var en af motionärerna, fru Anna Wicksell.

Inom Helsingborgs stadsfullmäktige väcktes motion i samma syfte i början af mars af därvarande enda kvinnliga ledamöt fröken Täström.

Äfven i Malmö har nu, omkring en månad senare, motion väckts i samma sak och man kan säga efter mönster af Lundamotionen, af tvenne manliga ledamöter, doktorerna Bergman och Bauer. Denna gång kallar Lunds Dagblad i sitt omnämmande motionen "märklig", ett adjektiv som ej bestods den fem veckor tidigare väckta kvinnliga motionen i Lund.

Pellerins Växt-Margarin

ersätter det finaste mejerismör.

Hos den kloge Kone i Lund.

En vidunderlig dejlig Morgen i Begyndelsen af Oktober tog jeg med Dampskibet Kl. 7 om Morgenen fra Köbenhavn til Malmö, sammen med en syg Veninde. Vort Maal var Lund, hvor min Veninde vilde raadspørge "den kloge Kone" angaaende et meget alvorligt og pinefuldt Onde, hvoraf hun havde lidt i flere Aar, uden at nogen Læge havde været i Stand til at hjælpe, endsige kurere hende. Allerede Kl. halvni var vi i Malmö. Det var flere Aar siden jeg havde været der, og det morede mig at se det Storstadspreg, der i Mellemtiden var kommen over Byen. Hvor meget man end har rejst, synes jeg aldrig man kommer over det aparte og fængslende i at komme over Grændsen til et andet Land, og pludselig se alt forandret, høre et nyt Sprog og ligesom føle sig omgivet af en helt anden Atmosfære, særlig naar det som her sker i Löbet af en Timestid. Ligesom vi traadte iland, kom en lille Trup raske svenske Kadetter marcherende, som, idet de kom forbi, smilede til os og sendte os stjaalne Öjekast. Paa Banegaarden var det morsomt at se svenske Officerer i deres fikse Uniformer. Biletkontrollören ved Udgangen till Perronen tog absolut i Statelighed og stram militærisk Holdning Luven fra vore rare danske Kontrollörer, derimod manglede han deres godmodige og forekommende Höflighed.

Allerede ganske kort efter gik Toget til Lund, der var kun III. Klasse, og Billetten kostede kun 50 Öre. Hvilken nydelig III. Klasses Kupé og hvilket nydeligt Publikum, det svenske. Fikse og kønne Damer, Ydret nærmest en Mellemting mellem dansk og engelsk, höflige og velklædte Herrer, en Duft af Renlighed, Pyntelighed og Orden over baade Mennesker og Omgivelser.

Efter omtrent en halv Times Rejse gennem temmelig kedeligt, fladt Landskab var vi i Lund, den nydeligste og pynteligste gamle By, man kan tænke sig. Lige foran Jernbanestationen ligger et smilende Anlæg, hvorfra der udgaar Gader i alle Retninger. Blandt Husene er der enkelte høje og moderne med flotte Butikker, men de fleste af de Gader jeg saa havde gammeldags ujevn Brolægning og smaa, lave, enetages Huse, lyse og hyggelige, som man tænker sig en Provindsby for hundrede Aar siden. Overalt dejlig frisk Luft og et Væld af Sollys.

"Nygatan", hvor "den kloge Kone" bor, er netop saadan en lille venlig Gade med lave, gammeldags Huse paa begge Sider. Der var bleven sagt os, at hun boede i Nr. 10, saa da vi kom dertil, gik vi ind ad Porten og kom ud i en Gaard, hvor en tyk Bondekone med et hvidt Tørklæde om Hovedet stod og vaskede. Mon det skulde være "den kloge Kone" i egen høje Person? Höfligt spurgte vi, om det var her Fru Larsson boede. Nej da, det var et Par Huse længere nede, Nummeret vidste hun ikke rigtig. Naa, farvel da, tack saa mycke! (det eneste Svenske jeg kan!).

Paa det næste Hus stod der med store Bogstaver over en lav Stueetage:

"LARSSON. FÄSTEKONTOR."

Her maatte det altsaa være. Jeg gik ind. "Goddag,

bor Fru Larsson her?" En tyk, venlig udseende Mand, der sad i Sofaen og rög paa en Pibe, rejste sig höfligt. "Nej da," svarede han med et bredt Smil, "hun bor jo i Nr. 16, et Par Huse herfra!"

Han fulgte mig helt ud paa Trappen og udpegede Huset og atter sagde vi Farvel og Tak.

I Nr. 16 gik vi saa atter ind ad Porten. Endelig! Paa Dören var opslaaet en Seddel, der ikke var til at tage fejl af:

"Undertegnede har Konsultation Onsdag og Torsdag fra 10-12.

Kirstine Larsson."

Vi ringede. En ung lyshaaret Pige lukkede op. Om Fru Larsson var hjemme?

"Jo, værsgod, gaa blot indenfor!"

Op hun lukkede Dören op til Venteværelset, en yderst tarvelig lille Stue. Jeg havde ventet, den skulde være overfyldt, men der sad kun to Patienter, en Mand og en ældre Kvinde, begge öjensynlig af Haandværkerklassen. Nogen Tid efter blev Dören til det næste Værelse lukket op, en Dame kom ud og en Stemme sagde: "Naa, kom saa!" hvorpaa den Dame, der ventede, gik ind. Manden viste sig at være den anden Damens Ledsager, saa nu var der kun os to tilbage.

Et langt Kvarter gik, saa blev Nr. 2 lukket ud, og Turen kom til os. "Værsgod!" Vi gik ind.

Jeg havde været ikke saa lidt spændt paa, hvorledes den berönte kloge Kone vilde se ud. Nu stod vi altsaa i hendes Stue, og foran os stod hun selv — en svær, næsten uformelig, men dog rask og rörig Skikkelse, klædt i en mørkviolet, ulden Kjole. Underansigtet var ikke könt — Munden grov, men man glemte det for de kloge, gennemtrængende brune Öjne og den intelligente Pande, fra hvilken det mørke, krusede, lidt graanende Haar var ströget tilbage; det kunde næsten ligesaa godt have været et Mands- som et Kvindeansigt.

Hun saa op og ned ad os med et kritisk, undersögende Blik, ikke ligefrem uvenligt, men heller ikke venligt — nærmest, havde jeg paa Fölelsen, som om hun straks saa, at vi hörte til Overklassen, og derfor a priori fik noget imod os. Dog, maaske var det hendes Væsen overfor alle.

Min Veninde havde nedskrevet flere Sider fulde om sin Sygdomshistorie og Symptomer for ingenting at glemme, og vilde nu til at fortælle derom — men hun fik knapt nok begyndt, för Fruen afbrød:

"Det behöves slet ikke, det skal jeg nok finde ud af, bare knap Kjolen op, saa jeg kan komme til at lytte ved Hjerteret!"

Derpaa trak hun et lille sort Hörerör op af Lommen og gav sig til at lytte ved Brystet. Ikke saa snart havde hun sat Öret til, för hun utbrød: "Nej, det var da forfærdeligt, Deres Blod er jo fuldt af —", og hun nævnede en bestemt Slags Syre. Dette var netop, hvad Lægerne havde konstateret ved Analyse, men herom vidste Fru Larsson intet. Min Veninde prøvede nu paa at faa et Par Ord ind om, hvor Smerterne sad osv., men Fru Larsson vilde ikke høre et Ord. Det eneste hun

Arbeta för Dagny

genom att gynna dess annonsörer

fik sagt, var, at hun var bleven opereret, og at det særligt var derefter, hun var bleven saa syg.

"Det er jo Synd", udbrød Fruen, "saadant et prægtigt Menneske! De skulde aldrig have været opereret! Det hele stammer fra —", og hun gav nu en Beskrivelse netop af den Sygdom, Patienten havde lidt af før Operationen, hvorpaa hun gik videre til at beskrive, hvad Patienten nu led af, hvor Smerterne sad osv. — altsammen korrekt. Dette var mildest talt forbløffende, thi Patienten havde som sagt næsten ikke faaet Lov at sige noget, og Fru Larsson anede ikke, hvem hun var, og dog kunde hun efter at have lyttet et halvt Sekund ved hendes Bryst med et Rør fortælle hende, hvad de dygtigste Læger først havde kunnet konstatere efter langvarige Analyser og Undersøgelser!

Nu vilde min Veninde igen til at sige noget, men blev atter afbrudt. "De behøver ingenting at fortælle mig. Nu gaar jeg ind og skriver en Recept til Dem, og saa skal jeg give Dem mine Raad."

Hun gik derpaa ind i Sideværelset og blev borte temmelig længe. I den Tid havde vi Lejlighed til at betragte alle de mærkelige Ting, der stod rundt omkring i Værelset og hang paa Væggene. Det var jo absolut ikke nogen traditionel Heksehule, med kogende Gryde, Slangen og Skruptudser, rædselsfulde Djævlhoveder, et Skelet og en sort Kat. Men det var netop, som man kunde vente sig, at en "moderne" klog Kone vilde havde det. Der var et sandt Sammensurium af alle mulige Ting fra Alverdens Lande, men ordnet fuldstændig uden Smag eller Hygge og bærende Præget af kun at være stillet til Skue — den mærkeligste Blanding af Kosmopolitisme og Spidsborgerlighed! Dog vil jeg nok tro, at alt dette paa Land- og Provindsboere, og til disse hører vistnok Størsteparten af Fru Larssons Patienter, kunde virke ganske imponerende.

Mellem Vinduerne stod et elegant Dameskrivebord, der saa ud som om det aldrig havde været brugt. I et Hjørne en Etagere med fine Porcellænskopper og andet Nips, undtagen paa den nederste Hylde, der var fyldt med tykke Bind af "Hver 8:de Dag" eller et lignende illustreret Blad, jeg husker ikke Navnet. Midt for den ene Væg en grøn Sofa med en meget elegant hvid Atlaskespude, hvorpaa man kunde sværge, at aldrig nogen havde hvilet sit Hovede, eller sin Ryg. Foran Sofaen et rundt, lakeret Bord med en Visitkortskaal fuld af Breve og Julekort fra taknemlige Patienter. Væggenemylrede af Billeder og Portrætter, blandt hvilke to store Kultegninger af "den kloge Kone" selv og antagelig hendes Mand indtog Hæderspladsen over Sofaen. Blandt alle Billederne var der ikke et eneste Maleri, derimod var der mange Fotografier og andre Reproduktioner af Thorvaldsens og andre Kunstneres Værker. Det fineste og ejendommeligste af dem alle, som straks tildrog sig min Opmærksomhed var et absolut ægte lille indisk koloreret Billede, forestillende et Hindubryllup. Hvordan i Alverden mon det var dumpet ned her! Mere paa sin Plads var et stort Væggebroderi forestillende et svensk Bryllup — maaske den kloge Kones eget! Der var mange andre

Ting i Værelset, men jeg havde endnu ikke faaet undersøgt dem alle, før Døren gik op, og Fru Larsson kom ind, denne Gang med en lang, frisk skreven Opskrift i Haanden. Hun satte sig nu ved Siden af min Veninde i Sofaen — ikke den med Atlaskespuden men en anden, mere tarvelig, der stod til Patienternes Afbenyttelse, — og gav sig til at forklare, hvorledes de forskellige Ting, der stod opskrevne, skulde bruges, hvor de skulde købes osv.

Før vi gik, benyttede jeg Lejligheden til at omtale en Bekendt af mig, som var meget syg, og spurgte, om hun troede, hun kunde hjælpe hende. Troede! Fru Larsson blev helt indigneret. Der var ikke Tale om nogen Tro her, hun vidste hun kunde hjælpe. Men forresten ønskede hun aldeles ikke flere Patienter, hun havde allerede langt flere, end hun kunde overkomme, og var lige ved at slide sig ihjel. Idag efter Kl. 12 ventede hun 16 Patienter, og om Formiddagen havde hun vist en Mængde bort, fordi de kom fra Sverige, nogle langt borte fra, men i Dag modtog hun kun Patienter fra Udlandet (dette havde vi iøvrigt iforvejes skaffet os at vide).

Et Spørgsmaal endnu kunde jeg ikke lade være at gøre hende:

"Hvad mener De om Lægerne?"

"Lægerne! Nu skal De se, hvad jeg mener om Lægerne!" Hun aabnede en stor Skuffe i et Schatol, den var fuld af Medicinflasker, Piller og Pulvere.

"Hvad tror De dette her er? Det er al den Gift, jeg har taget fra mine Patienter — den Gift, Lægerne slaar dem halvt ihjel med, før de kommer til mig. Der har De min Mening om Lægerne!"

Idet vi sagde Farvel, sagde min Veninde:

"Hvis De virkelig kan give mig mit Helbred tilbage, saa vil jeg være Dem taknemlig hele mit Liv!"

"Ja, det siger de allesammen. De skriver og sender mig Kort og Hilsner — jeg har hele Skuffer fulde af Takkebreve!" sagde hun, næsten træt.

Vi spurgte, hvad vi skyldte.

"Fem Kroner!"

Idet hun vekslede Sedlen, der blev rakt hende, greb hun ned i Lommen, der raslede af tunge Mønter. Men fem Kroner er dog en ringe Betaling for at gøre et Menneske til Meneske igen, som hun har gjort ved utalige!

Saa sagde vi Farvel til "den kloge Kone".

Der var endnu en Timestid, før Toget gik, og denne tilbragte vi med at spadserere, dels i Byens Gader, dels i et stort, smukt, nyt Anlæg lige for Enden af "Nygatan" i Udkanten af Byen, hvor man fra en Slags Skanse har en vid Udsigt over Omegnen.

Hvad der slog mig mest ved Lund, foruden dens gammeldags Hygge, var den vidunderlige Luft — ren, klar, før og stimulerende næsten som Bjergluft; den forekom mig helt forskellig fra selv den friske danske Landluft. Hvori det ligger, ved jeg ikke. Det var ligefrem med Vemod, vi forlod den lille By — her fik man Lyst til at bo og bygge.

Lily Læssøe.

Föreningsmeddelanden.

Kalmar F. K. P. R. hade den 29 mars offentligt möte med anledning af namninsamlingen för opinionsyttringen. Rösträttsföredrag hölls af fröken Sigrid Kruse från Karlskrona, som med exempel från de senaste lagförslagen påvisade, att endast det direkta inflytandet på lagstiftningen är den verkliga garantien för att kvinnans rätt som individ, maka och moder vederbörligen tillvaratas.

Till sist påpekade talarinnan vikten af att kvinnorna allmänt teckna sina namn å nu cirkulerande opinionslistor och därmed visa, att de ansluta sig till krafvet på full politisk medborgarrätt.

Före och efter föredraget sjöng fru Ellen Franzén från Torsås några sånger, hvilka liksom föredraget lifligt applåderades. Mötet var talrikt besökt och afslutades med ett angenämt samkväm.

Grenna F. K. P. R. hade den 30 mars en festafton på Goodtemplarsalen med föredrag, musikunderhållning, tablåer och teaterföreställning, allt till förmån för penninginsamlingen till resande af en staty af Fredrika Bremer. Fröken Emma Aulin gaf i korta drag en levnadsbeskrifning öfver Fredrika. Såväl föredraget som öfriga prestationer mottogos med lifliga applåder af den fulltaliga publiken.

Uppsala F. K. P. R. firade tisdagen den 1 april sitt tioårsjubileum på Norrlands nation i Uppsala. Högtiden inleddes med en liten föreställning, där gångna tider passerade revy och gjorde sina inlägg i kvinnorösträttsfrågan. Deltagarna samlades därefter i salongen, där föreningen genom en af styrelseledamöterna till sin ordförande och ledande kraft, fru Ellen Hagen, överlämnade en hedersgåfva och en bukett rosor. Fru Hagen tackade synbart rörd för hyllningen. Härefter intogs supé i stora salen, hvarunder tal höllos och telegram upplästes. En roande underhållning vidtog därefter och musik utfördes.

Vid Linköpings F. K. P. R:s filial i Ljungsbro hölls den 5 april föredrag om "Kvinnorösträtten och kvinnornas opinionsyttring" af frk J. Wallerstedt från Linköping. Det intressanta föredraget, som åhördes af cirka 100 personer, såväl män som kvinnor, mottogs med kraftiga applåder. —

Namninsamlingen å opinionslistorna går med lif och lust.

Fond för hem för arbeterskor. Till de hem för arbeterskor, som stå under tillsyn af K. F. U. K:s centralförening och Södra K. F. U. K. i Stockholm, har stiftelsen Lars Hiertas minnes styrelse vid sitt senaste sammanträde under benämning af "Wilhelmina Hiertas fond för understödande af hem för fabriksarbeterskor" bildat en under stiftelsens styrelses förvaltning stående särskild fond på 25,000 kr., hvaraf årliga räntan, sedan en femtedel däraf lagts till fondens kapital, skall överlämnas till K. F. U. K:s centralförening att efter dess bepröfvande disponeras till understödande af de af nämnda hem, som bäst äro i behof däraf.

PLATSSÖKANDE.

(Platssökande få sina annonser införda i Dagny för halfva priset eller 7½ öre pr mm.)

Högre lärarinneseminariet vid

Stiftelsen Kjellbergsska Flickskolan

omfattar 3 ett-åriga afdelningar. De två senare åren ägnas åt specialstudier. Afgångsbetyg från seminariet medför högre lärarinnekompetens.

För inträde i afdelning I fordras fullständigt afgångsbetyg från 8-klassig flickskola. Ansökningar, åtföljda af betygsafskrifter, frejde- och läkarebetyg, torde före den 1 juni insändas till seminariets föreståndarinna, Södra Vägen 23, Göteborg. Prospekt på begäran. Göteborg i Febr. 1913.

Styrelsen.

(Nord. A. B. 56558).

I större hushåll

(30—100 pers.) där tillfälle gifves att under en god husmoders ledning få lära matlagning, saftning, syltning och konservering riktigt grundligt. Önskas plats som köksbiträde fr. den 15 maj. Goda betyg fr. föreg. platser. Har genomgått husmodersskola. Svar t. Elna Dacke, Bergkvara.

Ung bildad ryska

från Livland önskar under sommarmånaderna komma i fin svensk familj för att undervisa i ryska och tyska språken. Svar till "Ryska", p. r., Trollhättan.

Engelsk sällskapsdam

önskar plats från den 20 juli till den 20 september d. å. i distinguerad familj. Bästa referenser. Svar till Miss Wilkinsson, 36 3 tr. Kaulbachstrasse, München.

Ung lärarinna

önskar under sommarmånaderna plats i familj som hushållshjälp eller för att läsa med och samsätta mindre barn. Intresserad och van vid allehanda hemsysslor. Benäget svar till "Ferieplats 1913", Svenska Dagbladets exp., f. v. b.

Kvinnlig trädgårdselev

med flera års praktik och goda betyg önskar plats genast. Svar till "April 1913", Sv. Dagbl. kontor, Göteborg.

Bildad, musikalisk flicka,

praktisk, arbetsam och som genomgått hushållsskola, önskar plats i familj som hjälp och sällskap eller som skrifbiträde. Rek. finnas. Svar till "20 år", Svenska Dagbladets exp.

LEDIGA PLATSER.

En ordinarie kvinnlig ämneslärare-befattning vid Malmö kommunala mellanskola

med undervisningsskyldighet i modersmålet, tyska och engelska kungöres härmed ledig till ansökan. Befattningen skall tillträdas den 1 instundande augusti.

Ansökningar med därtill hörande handlingar skola insändas till styrelsens ordförande lektor A. Rosén, Malmö, senast före klockan tolv på trettonde dagen från den dag, då kungörelsen blifvit i Post- och Inrikes tidningar intagen.

Malmö den 25 mars 1912.

Styrelsen.

Vik., bitr. lärarinnetjänsten

vid fasta folkskolan vid kyrkan (litt. B) i Tysslinge församling sökes hos skolrådet före den 1 maj 1913. Lön enligt lag. Tillträdestid den 1 juli samma år. Treflig bostad, 1/8 mil från järnvägsstation. Adress Vintrosa (Örebro län).

Husföreståndarinna,

kompetent och villig att själf sköta 2 barn (8 o. 5 år), anspråkslös, gladlynt o. helst musikalisk sökes till 1 maj af läkare i västra Sverige. Svar med ref., lönepret., åldersuppgift och foto till "D.", Sv. Dagbl., f. v. b.

Vid Trollhättans samskola

finnes plats till nästa läsår för en ordinarie ämneslärarinna med undervisningsskyldighet i tyska och modersmålet. Den som äfven kan åtaga sig undervisning i välskrifning och frihandsteckning har företräde. Högre lärarinneseminarium eller akademisk examen. Lön: 1,400 kr. i första lönegraden samt pensionsbidrag.

Till Styrelsen för Trollhättans samskola ställd ansökan insändes före den 20 april till Rektor E. Moberger, Trollhättan.

Verkligt intelligent ung Dam,

kunnig i franska, tyska o. engelska, helst äfven i bokföring, får plats på kontor att sköta kassa och biträda vid korrespondens. Egenhändiga ansökningar till M. S. 5/4 13", poste restante, postkontoret Lilla Nygatan. Tillträde genast.

En ordinarie folkskollärarinnetjänst

vid Eugeniahemmets folkskola, Solna församling, är till ansökan ledig, senast 1 maj. Platsen skall tillträdas 15 augusti och ansökningshandlingar insändas till

Föreståndarinnan.

Adr. Eugeniahemmet, Stockholm.

A. B. Nordiska Kompaniet.

Textilafdelningen Thyra Grafström Stockholm.

Permanent utställning af färdiga och påbörjade arbeten samt material. Råd vid inredning af våningar m. m.

Undervisning

i Italiensk spets- och annan konstsoöm.

Ständigt på lager därtill hörande material:

Svensk- Fransk- och Bömisk Spetstråd.

- - - Rikt urval af Spetsmönster. - - -

*"En svensk symaskin
bör finnas i hvarje
svenskt hem."*

Utomordentligt lätt gång, mycket stor hastighet, korta nålar, största hållbarhet mot slitning samt stor spole äro de förnämsta egenskaperna hos

Husqvarna
Central Bobbin
Symaskiner,

som på grund häraf alltid arbeta till sin ägares beäthenhet.

ODS! För månliga afbetalningsvillkor.

17,924,250 kr. skola utlottas å 1889 års Stockholms Teater-premie-obligationer. Dragning den 2 Maj och är högsta vinsten

15,000 kr.

För endast kr. 1,50.

erhåles kontrakt med ensam vinsträtt å en obligation; för kr. 5:- å fyra st. o. för kr. 10:- å tio obligationer. portofritt. Dragningenslista gratis. Numren i detta ovanligt fördelaktiga lotteri äro starkt efterfrågade. Skynda på så Ni säkert linner med. Beställningar insändas till **OBLIGATIONSKONTORET, Stora Nygatan 19-27, Malmö.**

Sprid Dagny!

Andelsägare i Föreningen Dagny

kallas till ordinarie sammanträde tisdagen den 29 april kl. 7.30 e. m. å Fredrika-Bremer-Förbundets lokal, Klarabergsgatan 48, Stockholm.

STYRELSEN.

Kvinnliga arbetsområden.

Utbildningskurser m. m.
Muntliga och skriftliga
upplysningar genom

Fredrika-Bremer-
Förbundets Byrå,
48 Klarabergsgatan.

För konfirmationen.

På Evangeliska Fosterlands-Stiftelsens Förlagsexpedition, Stockholm 3, hafva utkommit och finnas att tillgå hos alla bokhandlare följande böcker, passande för *konfirmander*:

Några minnesord till mina nattvardsbarn. Af *G. E. Beskow*. Andra uppl. Häft. 1.50, kart. 1.80, klotb. 2.50.

Minne från konfirmationsdagen. Af *P. J. Emanuelsson*. Femte uppl. Häft. 50 öre, kart. 75 öre, klotb. 1.25.

Vid Herrens bord. Skrifte- och konfirmationstal. Af *P. J. Emanuelsson*. Häft. 2.50, v. b. 3.50.

Du och din framtid. Af flera ungdomens vänner med förord af *Prins O. Bernadotte*. Lämplig för konfirmander samt för dem, som slutat söndagsskolan. Häft. 50 öre, kart. 75 öre, klotb. 1 kr.

Några ord till nattvardsbarn med afseende på deras första nattvardsgång. Af *A. T. Hammar*. Andra uppl. Häft. 25 öre.

Den heliga nattvarden. Af *Rich. Markgren*. Häft. 1 kr., v. b. 1,25.

Minnesord till de unga under konfirmationstiden. Af *G. Weibrecht*. Öfvers. från tyskan. Andra uppl. Kart. 75 öre, klotb. 1 kr.

Andaktsbok för konfirmander och ungdom. Af *Kyrkoherde G. W. Wulfsberg*. Innehåller betraktelser för hvar dag i månaden. Häft. 30 öre, kart. 50 öre.

Stilla stunder före den heliga nattvarden. Af *R. Wenger*. Auktoriserad öfvers. från tredje tyska uppl. Häft. 1.50, halfr. b. 2.50.

Såsom ljusets barn. Några ord till unga flickor efter konfirmationen. Af *Ernst Siedel*. Öfvers. och bearbetad från 4:de tyska uppl. Häft. 1.75, kart. 2 kr., klotb. 3 kr.

Bönen, dess nytta oah nödvändighet. Af *Newman Hall*. 25 öre.

Den konungsliga inbjudningen. Af *F. H. Havergal*. Andra uppl. Kart. 85 öre, klotb. 1.25.

Ledstjärnor ur Guds ord. Korta dagbetraktelser sammanfogade af idel bibelord samt ordnade efter kyrkoåret. Bearbetning för svenska läsare af kyrkoherden *K. Hult*. Kart. 1 kr., klotb. 1.60, kalfskinnsb. med guldsnitt 3.50.

Vägledning till dagligt själfstudium af Jesu Kristi lif, enligt de fyra evangelierna. Af *O. Richard*. På svenska med någon bearbetning af pastor *T. Lindhagen*. Häft. 1.50, klotb. 2.50.

From och fri. Sanningsord för tappra ynglingar. Af *E. Pfenningdorf*. En följeslagare genom lifvet. Öfvers. och delvis bearbetad af *Adolf Johansson*. e. o. profpredikant. Häft. 1.25, inb. 1.50.

Tankar och samtal om lifvets högsta frågor af kyrkoherden *D:r Oscar Bensow*. Pris 10 öre per häfte. I. *Ett samtal om undren och deras möjlighet*. II. *Ett samtal om försynen och slumpen*. III. *Ett samtal om viljans frihet*. IV. *Ett samtal om arfsynden*. V. *Ett samtal om dopet*. VI. *Tankar om konfirmationen*. VII. *Ett samtal om bönhörelse*. VIII. *Ett samtal om samvetet och personlig skuld*. IX. *Ett samtal om själens odödlighet*. X. *Ett samtal om Jesu uppståndelse*.

OBS.; Synnerligen lämpliga för massspridning.

Några vänliga ord till unga män. Af *J. C. Ryle*. Andra uppl. Kart. 60 öre, klotb. 1 kr.

Ungdomstiden — Herrens tid. En bok för ynglingar. Af *G. Weibrecht*. Andra uppl. Häft. 2.50, kart. 3 kr., klotb. 3.50.

Ynglingalifvet i evangelii ljus. Af *K. Wagner-Groben*. Öfvers. af *Theodor Lindhagen*. Andra uppl. Häft. 25 öre.

Innehållsförteckning.

Dagens nummer innehåller:

Kvinnorna och hushållningssällskapen. Af *Jenny Richter-Velander*.

En skrivelse till pensionsförsäkringsförslaget riksdagsutskott.

En ny landvinning.

Namninsamlingen till kvinnornas opinionsyttring för politisk rösträtt.

Lagstiftning.

Hos den kloge Kone i Lund. Af *Lily Læssøe*.

Notiser.

Föreningsmeddelanden.

**Prenumeration å Dagny sker å närmaste postanstalt
eller bokhandel.**